

זַעַת אָבִי

זַעַת אָבִי עוֹד לַחַה עַל חֲלָצְתִי
וּנְכוֹנוֹתוֹ לְפָלֶס דְּרָכּוֹ בְּחַיִּים,
עִמִּי, בְּנִכְר
כְּתַפְּלָה לְקַחְתִּיהָ.

בְּצִיִּתְנוֹת, בְּאֲדִיקוֹת לְגֵרֶשׁ
אֶת הַחַן הַמְזִיִּף, מִקְסָם הַשּׂוֹא,
וְלִשְׁמֹר אֶת עֲצָמוֹ
מִלְּהוֹתֵר מְבוֹדָד.

נְחִיתוֹתַי אֵינָה גּוֹרֵל עֲבוּרִי.
מִשְׁפָּל אָנִי, כִּד שְׂאוּכַל לְהִתְיַחַד
עִם הַצֶּעֵר הָעֵמֶק שֶׁהִתְנַסָּה בּוֹ אָבִי,
עִם הָאֵהָבָה שֶׁל אֲמִי הַשּׂוֹתֶקֶת.

נִקְרַעְתִּי מֵעֲלֵיהֶם.
וְהֵם עֲצָמָם – אֵינָם. הַשְּׂמָדוֹ.
אֵד עֲדִין כֹּה מִתּוֹק לִי הַטַּעַם
לוֹמֵר שׁוּב : בְּשֵׁל אָנִי, רוֹצָה אָנִי.

כִּי חַיִּי, חַיִּי כְּבִשָּׁה הֵם
וְאֶת גּוֹרְלִי כְּשֶׁה קִבְּלִיתִי עָלַי.
בְּדֵל שְׂמֵחִתִּי – כְּמוֹ כָּל אֶחָד בְּתַבָּל,
אֵד לְעֲצָבוֹתַי פְּנִים שׁוֹנוֹת לָהּ.

זַעַת אָבִי עֲדִין לַחַה עַל חֲלָצְתִי
וּנְכוֹנוֹתוֹ לְפָלֶס דְּרָכּוֹ בְּחַיִּים,
עִמִּי, בְּנִכְר
כְּתַפְּלָה לְקַחְתִּיהָ.